LIBRARY
BUDDHIST INSTITUTE

ថ្ងៃនាំព្រះកែវទិន្នានទៅ ដើរទៅតួសូពាក្យអ្នកជម្ពូរ
ចចារ ទឹកថាពួកទិនគ្មានដីនអី ។ នាងចូលមាន់ដល់លើប្រាសាទ មាស
ផ្ទិនស្អាងស្អាតមានរស្មី នាំងពីរទុនអង្គក្រាបសេរស៊ី បង្គំរបីមាតាថ្ងៃ ។
កាលអើយ ៗ កាលនោះ ស្ដេចមាកធិកដទតទៅវៃ ឃើញមាន់ស្ទាវតាប
តូចពេកក្រៃ ហ្វឺយរនៃគស្រុតថ្ពោះមុះ ។ បន្ទូលត្រាស់ថាកូនពៅអញ
ប៉ុនគេបំពេញអំពល់ទុក្ខ ម៉្លេះ ៗ អ្នកជួយដោះទុក្ខ ឲ្យរួចពីទុក្ខកន្លងក្រៃ
យកឯកូនមាន់ស្ទាវតូច ១ ជួបយកមកជួយឲ្យគេស្ង ហើយចុះកូនអើយ
ទុំមិនអរ កុំយកទៅតមិនបានះទ ។ កូនឯងមើលអារ៉ដឹងកុំ ខ្ញុំប៉ុហើយមាន
ធំគង់ជាញាគេ ឯមាន់ស្រុកអាយគ្មានរំខេ មិនឈ្នះក៏ទការបន្ទាយ ។
នាងថាមាន់រំតូចមែនពិត ប៉ុន្តែស្ដេចដូចគេ ព្រោះតណ្ហាកាយ បិតាកុំអាល
គិតមាក់ឆ្ងាយ ក្រែងបាននាសប្ញាយដោយសារមាន់ ។ បិតាឲ្យហៅគេមក
ចុះ ឈប់យូរក្រែងខុះវាំបជាន់ គិតឲ្យប្រញាប់ឆាប់រួសរាន់ វេលា
នេះមាន់បានជ័យជោគ ។ ទើបស្ដេចថាវើយមុខមន្ត្រី ចូលឯងឆាប់វៃ
ហៅគេមក មន្ត្រីស្ទាស្ទុះឡើងចូលស្រោក ចូលមកក្រាបថ្វាយបង្គំលា ។
ថយចេញចុះពីរាជដំណាក់ រួតរត់ស្រាក់ឆាប់មិនជា បានដល់សំពៅ
នៅរេក មិនដឹងការជាគេត្រាណា ។ ដែលស្ដេចព្រះចៅគង់នៅនោះ
ទីងចង់ចូលគ្រោះនិយាយការ ទើបសួរទៅអ្នកសំពៅថា ស្ដេចនៅឯណា
ប្រាប់ខ្ញុំផង ។ អ្នកសំពៅសោតបានស្ដាប់ សួរទៅប្រញាប់តាម
ទំនង អ្នកមកនេះមានការអ្វីផង បានជាបំណងសួររកស្ដេច ។

KHMER STORY LOVERS
សម្រាប់អ្នកចូលចិត្តអាន និង គាំទ្រសិល្បៈអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ

មន្ត្រីថា យើងផ្ដាជើងសារ មកនេះមានការធំសំរេច ចូរអ្នកជូនយើងទៅ
បន្តិច ទូលស្ដេចពីរឿងដែលភ្នាល់មាន់ ។ អ្នកសំពៅសោភបាន
ស្ដាប់ កើតឡើងប្រញាប់ធាប់រួសរាន់ ព្រោះថាមានការជាទម្ងន់ ត្បិតចង់
មើលមាន់តែគ្រប់គ្នា ។ ទើបអ្នកសំពៅជូនទៅថ្វាក់ ដល់ក្រាបប្រ
ណិបត្ដិ៍ក្រោមបាទា ព្រះចៅទតឃើញសួរម្ចាស់ អ្នកមកនេះជាមានការ
អ្វី ។ អាផ្ញើឆ្លើយថាក្រាបទូលម្ចាស់ ត្បិតមានដម្រាស់ព្រះចក្រី ឲ្យ
មកទូលម្ចាស់បានដឹងក្ដី ថាម្ចាស់ផែនដីបានមាន់ហើយ ។ ឲ្យម្ចាស់យក
មាន់ទៅផ្សេង កុំរង់ចាំនៅយូរពេកឡើយ ខាងគិតចាក់ចែងលេងឲ្យ
ហើយ ម្ចាស់កុំកន្ដើយសូមរួតរះ ។ ព្រះចៅបានស្ដាប់មហាមន្ត្រី
ទូលសព្វសេចក្ដីដឹងជាក់ច្បាស់ បើរកបានហើយយើងអរណាស់ រឹល
ឲ្យរហ័សកុំការ៉ង់ ។ មន្ត្រីបានស្ដាប់ក្រាបទូលលា ក្រោកឡើងមិមាមិន
បង្អង់ ឲយភ្ញាមដើរក្ដួតចូលលៀនស្ងួន បង្ខំខ្នងអង្គុបង្គំគាល់ ។ ព្រះ
អាកធិកាជហោមចក្រី ទតឃើញមន្ត្រីចូលមកដល់ សួរសព្វសេចក្ដីមិន
មានសល់ មន្ត្រីគង់គាល់មីរក្រៀបក្រា ។ បើងខាងថ្លែងពីស្ដេចព្រះចៅ
បន្ទូលត្រាស់ហៅអស់សេនា ហើយឯងទៅប្រាប់នាយកេត្រា ឲ្យដឹង
គ្រប់គ្នាជាប្រញាប់ ។ អាខ្ទះវាយគងរួងស្គរជ័យ អាខ្ទះធាប់វៃដើរប្រាម
ប្រាប់ ថាហើយគ្រប់គ្នាឡើងឲ្យឆាប់ ត្បិតស្ដេចប្រញាប់ទៅជល់មាន់ ។
អ្នកសំពៅសោភបានស្ដាប់ ហៅគ្នាអឹងអាប់ឡើងរួសរាន់ អ្នកខ្លះហៅ
កូនហៅប្រពន្ធ ខ្លាចទៅមិនទាន់ស្ដេចទ្រង់ទាល់ ។ ហៅគ្នាមកមូល

មីរៈត្រៀបត្រា ជុំព្រះកដាអគ្គុយគាល់ ហើយតាំងលេងភ្លេងព្វងវង្វាល់
ប្រជុំអស់ពលហែហេញទៅ ។ លើកមាន់ដំកល់លើដងពាន សេនា
ពហានកាន់គ្រឿងគ្រៅ ដើរមុខដើរក្រោយក្បាលខ្នលទៅ ដង្ហែព្រះ
ចៅទៅកំនដ៏យ ។ ហើយតាំងស្រែកហោបានបីដង ខ្ចូងស្គរក់យគងក្រាប
ប៉ាក្កុ ព្រះចៅសប្បាយក្នុងព្រះទ័យ ថាយើងមានជ័យម្តងទៀតហើយ ។
កាលអើយ ។ កាលនោះ ព្រះកៅទ្រង់យសគ្មានភ័យឡើយ បានស្តាប់
ព្រះចៅផុះបោះហើយ ព្រះអង្គគ្រាស់ត្រៀមសង់សំដី ។ ថាហានយ៉ាងហ្នឹង
អ្នកព្វកែ តិចជាញមាន់ស្រមាន់ចំណី មាន់យើងមិនដែលមានក្ហល្បែ
ក្រែងខ្លាសស្រែ ។ ឈរមើលជុំ ។ ព្រះចៅថាអើយើផុះបោះ យកមាន់មកដុះ
ដាក់ដំនុំ មាន់នោះមាឌតូចប្អូមាឌធំ យកមកប្រជុំប្រជល់គ្នា ។ ព្រះ
កៅបានស្តាប់ពាក្យព្រះចៅ ទើបត្រាស់ហោះហៅតៅកុំអា ម្ចុះអើយ
យកមាន់មកម្ហ៊ឺមា កុំឲ្យកជាហៅច្រើនដង ។ កាលនោះនាងនាង
តៅធីតា បានស្តាប់ពាក្យសាសង ក្រោកក្ពាមដើរក្នុងទៅដល់បង
បង្គំបង្គរួចស្រេចខ្ញុំ ។ លើកចុមដាក់លើព្រះសិរសា សេនាតាំង
លេងតូរ្យតន្ត្រីយ ដំកើងបុទ្ធព្រះបារមី ដង្ហែចុះពីព្រាន្តព្រា ។
មានក្លេងប៉ោះដើរដល់ដី មាន់ស្អាវនៅខ្ទីពេកណាស់សា សម្បុរទៅ
យង់ដូចកម្រ ដាក់ក្ពាមលោកធ្លាប់ប៉ុកដី ។ ដូចញីវស័យមិនចេះជល់
ព្រះចៅទតយល់គរត់តប់ នឹកក្នុងចិត្តថាគ្រានេះនៃ មុខតែបាននៃគញ
ទៀតហើយ ។ ព្រះចៅឲ្យយកអាវផល ដាក់ក្ពាមខ្លួលរឆ្វៃត្វ័យ

គិតស្មានថាញីកាល់ត្រាពើយ ពួកពលរេហ៍ហើយថាជាន់ទៅ ។ ក្រោះនោះរីឯមាន់ព្រះគោ ចាំស្តាប់គេហៅយ៉ាងណាទៅ ធ្វើហាក់មិនដឹង ក្រោបនិត្យទៅ ខ្ទុះថាស្មើទៅបើយ៉ាងហ្នឹង ។ ព្រះគោពុះតែស្រែកថា ស្មើ ក្រោកៈក្រសះឡើងដើរទៅវាំងទឹង ដើរដល់លោកតាក់ត្រូវស្បូវ គឹង ពលភ្ញាក់ស្មើរទើងរលត់តាគុ ។ តាក់អារុំដួលខ្ទូតក្រៅវង់ ព្រះចៅលោទឹងក្នាដៃព្រាត ស្រែកថាយកវាក់ទៅម្ជុងទៀត តាសក់ភ្ញាក់ស្មៀតមិនដឹងខ្លួន ។ កាលនោះស្ដេចអាកនិកថា ស្វះឡើងតែអាស្រែកហៅខ្លួន ចារញម្ជុងនេះបុានរូបខ្លួន នេះចំហៅកូនមាសផុតក ។ ព្រះចៅស្រែកថាកុំតលអរ ក្រឯលោតែ្កសអំពល់ខ្លួន ក្រឯចាញ់ម្ជុងទៀតឆ្ងាស់ទឹកប្រុ កុំអាលថាសុខឃើញប៉ុណ្ណឹង ។ អាមាត្យក៏វាក់អារំដួល ដាក់ក្ដាមរកចូលដូចគេទឹង រត្នា ញ៉ះទៅដល់តាក់តង់ក្ដឹង ព្រះគាគេចរឹងដូចគេហ្លាក ។ ព្រះគោលើបក្ដាដាក់បណ្ដោយត្រូវក្បាលតាក្រោយ ប៉ុះដួលក្ដាក ដូចយកដំបងមកវាយមោក ប៉ាក់កដួលស្ដុកដើងប្រឹងប្រែង ។ រីឯស្ដេចអាកនិកថា ស្វះទៅក្រពា ១ះគួចផាងហាអើមាន់នេះហៅអប់យ៉ាង អ្នកមើលប្រឹងប្រាងស្ងៀងចេស្ដា ។ ពួកខាងព្រះចៅមុខខ្មៅរមៀ មិនដឹងគិតកែយ៉ាងបរណា នាំគ្នាថយចុះទៅកែត្រាព្រះកែវស្នូថាតទៀតប្ដ ។ ព្រះចៅទីងណាស់មុខក្រម៉ូវ ក្រោកភ្ញាមដើរទៅធ្វើមិនពុ មន្ទិលក្នុងចិត្តពេញហៅឈឺ មួយប្ដូបារមីសិល្បគេដឹង ។ បណ្ដាមានអ្នកនៅស្រុកស្រែ មិនដែលពូកែខ្លាំងយ៉ាងហ្នឹង

ព្រះចៅក្តៅចិត្តនឹករឿងនឹង បែរមើលសម្លឹងស្ទើរស៊ីសាច់ ៗ ហើយដើរទៅដល់ចុះសំពៅ ហៅពលបើកទៅមួយរំពេច គុំគួនក្នុងចិត្តចាំមិនភ្លេច បំរុងនឹងគិតចាលមិនបាន ៗ ថ្ងៃនោះអ្នកស្រុកអ្នកនគរជន និយាយគ្នាគង់តែគ្រប់ប្រាណ ថាយើងថ្ងៃនេះមុខជាបាន សប្បាយក្សេមក្សាន្តនូវព្រះម្ចាស់ថ្មី ៗ នេះបំពោះលោកអ្នកមានបុណ្យ ព្រះគុណលោកជួយប្រោសប្រណី លោកប្រោសរស់អស់ទាំងផែនដី ទាំងប្រុសទាំងស្រីបង្គំគាល់ថ្ងៃនោះស្ដេចមកពីភ្នំ ឯនាងបទុមាមានមន្ទិល ឃើញមានឈ្មោះហើយត្រេកអរសល់ រត់ចុះទៅដល់ត្រកូន ៗ ដឹកដៃទាំងពីរឡើងប្រាសាទ នាំគ្នាស្អាងស្អាតដូចតស្ងួន ល្អនេះហៅល្អអើម៉ូះកូន បាត់ដូចបងប្អូនល្អដូចគ្នា ៗ ឪពុកខ្ញុំឲ្យអ្នកសោយរាជ្យ លើករៀងជាឯកក្នុងភាព ឲ្យកូនគ្រងអស់ក្រុងប្រជា ក្នុងទេវលោកដូចគ្នា ៗ កូនអើយនាំប្តីស្រីងគ្នា លំហើយកាយា នាំក្នុងមួយ ទឹកអប់ក្រអូបក្លិនឈ្ងុយឈ្ងប់ ឪពុកឲ្យអប់ទុកបំរុង ៗ ទាំងពីរបានស្ដាប់ព្រះឱង្ការនាំគ្នាយាត្រាចូលក្នុង ផ្លាស់ព្រះកន្សែងដែលស្ដេចទ្រង់ យកទឹកស្រោចស្រង់ព្រះកាយា ៗ ថ្ងៃនោះនាងបងប្អូនក្សត្រី កំពុងតែក៏យកកក្កុមា នៅក្នុងប្រាសាទស្អាតបវរ ខ្លាចក្រែងពីភាគេយកទោស ត្បិតគេមានប្តីបារមថ្មី គេមិនអាណិតមេត្តាប្រោស គេចង់សម្លាប់ក៏ស្លាប់ស្មោះ បើគេសង្គ្រោះក៏បានរស់ ៗ ថាហើយទាំង ៤ សោយសោក ចង់ឃើញក្សត្រាព្រះទ្រង់យស ស្ទើរនឹង

នៅខ្វះនៅខុស កុំចុះឈប់ស្តាប់ឲ្យដឹងការ ។ សព្វថ្ងៃអាល័យ
ព្រះនាមស្នេហ៍ ឲ្យប្អូនបង់ចិត្តបង់អាសារ ប្អូនចាំតែមើលផ្លូវក្បែរត្រា
បាត់យូរហើយណាប្អូនទន្ទឹង ។ ក្រែងស្តេចតាមមកដល់បុរី មកដល់
ប្អូនស្រីថ្មព្រះលឹង ពេលបម៉ើលផ្លូវបាត់ស្ងាត់ឈឹង ព្រលឹងជួបគ្នា
បានជាបាត់ ។ ប្រុសអើយមិននឹកប្អូនទេដឹង ប្តូរមួយអ្នកទឹងហើយអ្នក
អាក់ មិនពុះឈោះប្អូនដល់ ១ ម៉ាត់ កាលបែកប្រាសព្រាត់នៅស្រះ
ស្រី ។ គិតនៅទឹងទឹងសំណាងខ្លួន ធីតាគេប្អូនគេមានប្តី ឯងកើតមុន
គេពាស់ទឹងអ្វី បានជាគ្មានប្តីរមេផ្តេកផ្តិត ។ ក្បែរទាំងប្អូនពួនកើតទុក្ខ
ពុំរានរបើតាមុខព្រះវង្សប្អូន ចប់ក្រែងព្រាណាឯងពុំបានស្នេហ៍ យំហើម
ក្តុកដក់កក្រះគ្នា ។ ខ្ញុំភីកុមារគាពរាំង ខាំប្អូនះស្រាចស្រង់ព្រះ
គន្ធា ស្រង់ស្រូចស្រង់ត្រៀងព្រះគន្ធា ចូលគាល់មាតាបិតាថ្ងៃ ។
កាលះអើយ ។ កាលនោះ ព្រះបាទមាកចិកដក្រុងក្រែ បន្ទូលថ្មមចិត្តកជ
បុត្រី កូនស្រីកុំទឹងទឹងបិតា ។ កាលដែលឪពុកឲ្យត្រវត្តិ ចូរកូនប្រ
ណីអត់ទោសា ប្តូមួយទឹងទឹងបងត្រប់គ្នា ប្រាប់មកបិតាកាត់ទោសឲ្យ ។
ខាងនៅជាអ្នកមានប្រាជ្ញា នុងក្រោបសិរសាវូលបង្គាយ ខ្លួនខ្ញុំជាកូនខុស
មែនហើយ ដូចបងវូលថ្ងើយមិនខុសទេ ។ ប៉ុន្តែខុសនោះមិនតែខ្ញុំ អស់
បងដែលធំខុសជាងគេ សុំទោសបិតាកុំរាយះដរ ត្បិតគេបង ១ ហៅ
ឲ្យលេង ។ ប្រុសនោះមិនគឺអ្នកឯណា គឺអន្ទក្បែត្រានេះដាក់ស្តែន
ចូលមកប្រឡូកលេងប្រឡែង សព្វគ្រប់អស់ល្បែងកូនស្រះស្រី ។

បិតាបានស្តាប់សព្វភាពា ដឹងគ្រប់ប្រការគ្មានសល់អ្វី ពានលើកុមារ
មានបារមី ក្សត្រថ្លៃពុំហ៊ានអត់ទោសា ៗ ត្រាស់ហៅថាហើយមុខមន្ត្រី
ចូលមកឆាប់អញ្ជើញប្រការ អញគិតអភិសេកកូនបុត្រា ពាន់មានពេលា
មានជ័យជោគ ៗ មន្ត្រីបានស្តាប់ព្រះឱង្ការ ហៅត្រង់អាត្មា
ហ្លួងស្រុះគោក ទាំងអស់ព្រមគ្នាក្រូលគោក ដល់មកក្រាបថ្វាយបង្គំ
គាល់ ៗ ទើបស្តេចបង្គាប់ប្រើសេនា ចាងហ្វាងគ្រប់គ្នាឱ្យរៀបពល
ប្រមូលមូលមករៀបមណ្ឌល ដំកើងដំកល់គ្រឿងតាំងតុ ៗ រៀបដោយ
មុខការតែសព្វខ្លួន ឱ្យមានមេកូនគាម៉ាដោយមុខ ចូររៀបចំឱ្យស្រេច
បម្រុងទុក មុខតាំងមុខតុចង់ពិតាន ៗ ហើយចងរនាំងតាំងខ្លាត់ខ្វែង
ផ្កាភ្ញីគ្រប់ល្វែងប្រាសាទបាន ភ្លើងទៀនភ្លឺសៀមសិរីឱ្យមាន ត្រែ
ស័ង្ខសព្វសានដំកើងបុរី ៗ សេនារៀបតាមមុខក្រសួង
ស្រេចហើយគាល់ប្រូងបង្គំជិត កណ្ដាលសប្បាយរៃងក័យកិត មក
មើលទ្រង់ប្ដីមិនភាគតាប់ ៗ ព្រះកៃទីងនាងៈពាធីកា ទ្រង់ព្រះ
ពន្លាល្អៈស្រេចស្រាប់ គ្រឿងទិព្វពិស្ដុតយ៉ាងចំណាប់ មានគ្រប់ប្រ
ដាប់ពាក់ទំនួន ៗ ហើយទើបស្អិតស្អាងអង្គអាត្មា លាបសេគន្ធា
ប្រេងក្រមួន លម្អបទេវតាស័ក្តិសមសួន អ្នកមើលៈក្តួចខ្ញួនតាំងស្មារតី ៗ
សរសើរថានេះល្អមែនពិត ស្រឡាញ់ស្លុតចិត្តទាំងប្រុសស្រី ល្អស័ក្តិ
សមគ្នាប្រពន្ធប្តី មនុស្សក្នុងបុរីកជួមគ្នា ៗ លុះបានឫក្សពា
ពេលាល្អ រាយគងខ្ចងស្គរស្នូរសព្វសារ ពាលផងមូលមកចង្អៀត

ណែន ដង្ហែក្សត្រក្សត្រីឡើងអភិសេក ។ ព្រះកែវឲ្យយកមាន់ព្រះ
គោ ថែមមដ្ឋមពដាក់សស្រែក ក្បិតមាន់ពូកៃថ្ងៃយ៉ាងឯក ហែឡើង
អភិសេកជាមួយគ្នា ។ ហែឡើងទៅដល់ស្តេចចក្រ ដាក់អគ្គគង់ថ្កាត់
លើគ្រែឡា មានគ្រែកម្រាលវិចិត្រសោភា ចងដៃបុត្រភ្ញាភាំងពីរពង្ស ។
ទើបស្តេចប្រគល់រាជសម្បត្តិ ទាំងប្រាង្គប្រាសាទដែលស្តេចគង់ ឲ្យ
រាជបុត្រត្រីស្នងព្រះអង្គ គ្រងពលចតុរង្គនគរ ។ អភិសេករួច
ស្រេចបានបីថ្ងៃ បុរោហិតចងដៃថ្វាយព្រះពរ ឲ្យព្រះប៉ិនរុងរឿងគ្រងនគរ
បវរមហារក្សា ។ ស្តេចគ្រងប្រជាអស់ជនធន ពុំអាចប្រឡងប្ញទ្ធិ
ចេស្តា ខាងបុណ្យអំណាចប្ញទ្ធិក្សត្រា ទទ្រាបសិរសាពបរស្មើជង ។
ព្រះអង្គអភិសេកខាងបុត្រា បុត្រីកញ្ញាចាស្តេចស្តង់ ស្រេចហើយទើប
ស្តេចបន្ទូលថ្លែង ចាំនាមកូនឯងគឺឈ្មោះអ្វី ។ កុមារស្រុកគេនៅប្រ
ទេសណា ប្រាប់មកបិតាបានជាក់ ជាកូនព្រាហ្មណ៍ព្រឹទ្ធបុរសី ឬកូន
មន្ត្រីប្រាប់បិតា ។ ព្រះកែវបានស្តាប់ព្រះតម្រាស់ ទទ្រាបសិរព្រះ
គោមបាត ទូលបង្គំជាកូនក្រស្រែប្រជា ឥតបុណ្យឥតវាសនាជាអ្នកទលៗ
កំណើតកើតក្នុងវត្តិលា ព្រាត់ប្រាសមាតាពុំដែលស្គាល់ ពុំតែបិតា
ប្រាប់រៀងរាល់ កិច្ចការយាបល់ដែលកើតមក ។ នាមឈ្មោះព្រះកែវកុ-
មារ ឬកូនបិតាទីងពួងថោក ពុំត្រឹមពុំស្មើនឹងបុណ្យលោក បន្ទូលត្រាស់
មកឲ្យដឹងការ ។ ព្រះបរមាបាក់ធិតជា ជាត្រង់ពួង បើធំបើតូចនោះមិនថា
ស្រេចតែមានបុណ្យព្រះពីវាសនា ឬទ្ធិចេស្តាគ្រងរាជ្យបាន ។ ទុក

គ្មានរះអន់ចិត្ត អរទេវីបុត្រាទាំងពីរប្រាណ ដូចយោងផ្ទុករួចពីភ្លេន
នរកយើងបានកើនសួគ៌ ។ ព្រះអគ្គិសេនះសាយកដល់សម្បត្តិ ប្រា
សាទកដរគ្នាស្ដីបរិការ កស្ដួចផងសប្បាយឥតគយា ត្រជាក់ដោយសារ
បារមីមាន ។ សម្បូណ៌អាហារភោជនា មាសប្រាក់នានាទ្រព្យធនធាន
គ្រឿងផងដេញដំប្រែគំសាទ សម្រាប់អ្នកមានបុណ្យបារមី ។ ថ្ងៃពិធី
តាទីមទួនល្អ គិតទីផ្កាលបងប្អូនក្សត្រី ឲ្យចុះអំណាចខ្វាចបារមី
កុំឲ្យប្រាប់ស្រីបោលមុខវង ។ ទើបនាងសួរទៅព្រះមាតា ថាបងទៅ
ណាបាត់ស្ងាត់ឈឹង មិនឃើញអ៊ីគត្បួមួយវីង រិក្ខនខទីងតែមើល
ផ្លូវ ។ ក្សណៈនោះនាងនាថបន្ទោ ឡើយប្រាប់កូនថាបងគេទៅ បាន
ជាមិនមកខ្វាចកូនទៅ សេចក្ដីខុសត្រូវដឹងយ៉ាងណា ។ នាងហៅ
ថាហៃបងតាសី ចូរមកមួយនៃអញប្រើការ តាសីតែចូលគាប់ម៉ូគ្នា
ក្រាបក្រោមបាទាស្ដាប់បង្គាប់ ។ ចូរបងទៅប្រាប់បងទាំង៤ ឲ្យរៀប
ចំខ្លួនមកឲ្យឆាប់ តែរីងមិនមកឲ្យបងចាប់ នាំមកឲ្យឆាប់ដម្រះគ្នា ។
តាសីបានស្ដាប់ព្រះតម្រាស់ ក្រាបក្បាលសំពះបង្គំលា ថយចេញដើរ
ដល់ត្រានមាត់ទ្វារ ប្រាប់ថាជីតាឲ្យហៅម្ចាស់ ។ នាងបងទាំង៤កំពុង
ភ័យ ដល់ឮតាសីហៅជាក់ច្បាស់ បើកទ្វារចេញមកសួរហ៊ស ជីតា
គេត្រាស់ហៅធ្វើអ្វី ។ ក្រាបទូលឲ្យហៅម្ចាស់ទាំង៤ ក្បិតការលើ
ខ្លួនមួនក្រក្រី ហៅទៅដំនុំកេសចក្ដី ក្បិតពាក្យអប្រិយដែលទាស់គ្នា ។
ទាំង៤បានស្ដាប់ភ័យពេកក្រៃ អញម្ដងនេះក្ស័យព្រះជន្ម ការម្ដង

នេះកាចមិនមែនជា ហើយមើលមុខគ្នាសោយសោក ៗ តាសីឆ្លើយ ថាយំធ្វើអ្វី ត្បិតមានសរទិលើសិរសា ឲ្យទៅប្រញាប់កុំនេក តែខំ យុរយារចិនឡូវ ៗ នាងបងទាំង ៤ ក៏យកព្រមា ស្មុគស្មុងការយា មុខឈាមខ្មៅ ខ្លាចបុណ្យធីតាមិនចង់ទៅ ស្បូវខឹងនៅគង់គេចង ៗ ទាំងអស់នាំគ្នាយានយាត្រា ទៅវាំងខុក្កាដើរត្រសង ទៅដល់បន្ទី បាទបីផង មុខក្រៀមសៅហ្មងក្រមសញ្ញ ៗ ពុំហ៊ានងើបមើល មុខធីតា ខ្លាចមហាក្សត្រព្រះពេមគត ចង់មើលព្រះអង្គណាស់ខំទប់ ក្រាបថ្វាយបង្គំស្ដាប់ព្រះឧង្ការ ៗ ក្សៃណា នោះក្សត្រីព្រះវង់លក្ខណ៍ ទៀង បែរព្រះភក្ត្រឃើញះហើយណា សួរថាហេតុអ្វីក៏សោកា បងមានអ្នកណា ធ្វើទោសអ្វី ៗ គេត្រាន់តែហៅមកដម្រុះ ឲ្យឃើញចាញ់ឈ្នះវិប កាក្តី បើអ្នកណាចាញ់កុំប្រណី គាត់គាប់សិរសីធ្វើតាមទោស ៗ ក្សត្រីទាំង ៤ ឆ្លើយឆាប់រ៉ៃ ថាខ្ញុំម្ចាស់ស្រីមគ្គាប្រោស បងខុសមែន ពិតសូមអត់ទោស សន្តោសឲ្យរស់ខុកជាខ្ញុំ ៗ បើបងសម្លាប់ក៏ស្លាប់ ពិត បើបងអាណិតប្អូនគុណធំ និយាយសព្វគ្រប់ហើយខ្ញុំយំ កូន ប្រុងចុកត្រីកែកាខកា ៗ កាលនោះក្សត្រីស្រីខណែង ដល់ឃើញអស់ បងសោយសោកា ទឹកទៅអាណិតស្រក់នេត្រា ត្រាស់ថាកុំភ័យប្អូន សន្តោស ៗ ក្រោយៗ កុំឲ្យធ្វើយ៉ាងហ្នឹង អាងតែមាត់ងើស្ដី បន្ទោស លេងខុសដូចគ្នាហើយលើកទោស ឲ្យខុសតែគេខ្ញុំឯងត្រូវៗ កាលនោះព្រះកែវកុមារ បន្ទូលត្រាស់ថាហៃប្អូនពៅ ទាំងអស់គ្រប់

គ្នាគ្នាខុសត្រូវ ពោសៈខះមកត្រូវលើខ្លួនឯង ។ ក្សិណនោះនាងនាថ
ពៅធីតា ក្រហមក្រោធហើយធ្ងើយធ្ងន់ ម្តេចឡើយក្សត្រាយកខ្លួនរង
ជំពើរទំនង់តើយ៉ាងណា ។ កាលៈនោះក្សត្រពោមៈចាំត្រែកព
ព្រាញ្ចាលើសលប់ត្រាស់ថាថា ប៉ើយើងមិនចុះខុសពីណា ឬមួយ
ទេវតាដឹកដៃចុះ ។ ក្សិណនោះនាងនាថពៅធីតា ចំលនឹងព្រាញ្ចា
ព្រះវង់យស ខ្លល់នឹងព្រះអង្គទ្រង់បញ្ចោះ កាន់ដើងការនោះឲ្យបាន
ចិត្ត ។ នាងទឹងទំអត់មិនចេញស្តី ត្បិតខ្លាចចក្រីបារមីបុទ្ធិ និយាយ
ច្រើនពេកខុសក្រិត្យ បរិតខ្លួនស្រីស្មៀមថាជា ។ រីឯនាងបង ៤
ក្សត្រី ឮគេប្រណីលែងពោសា ពុំហានងើបមើលមុខក្សត្រា បង្គំ
ក្រាបលាទៅវាំងខ្លាស ។ បានដល់កន្លែងតែសព្វខ្លួន កើតទុក្ខមាំ
មួនរាស្រីតាស ខ្លាសអស់ពីលៃងគាល់ពេញពាស មានប្រជាក្រស្ត
ច្រើនត្រៀបត្រា ។ នាងយំជាទុក្ខពុំមានស្បើយ ថាឳ ! ប្រុសអើយ
ប្អូនខ្លាចផុត មើលចិត្តព្រះអង្គទ្រង់មេត្តា ជួយដោះទោសាកាន់ខាង
ប្អូន ។ ជួបហើយមិនបានឃើញកក្រោ ឮតែកាសាំស្លុត
ចនខ្លួន ប្អូនខ្លាសពុំហានមើលមុខស្ងួន ជួបហើយមកជួនកើត
ទុក្ខផង ។ ឥឡូវប្អូនបានរួចជីវិត ចង់រួមមូលមិត្រនឹងព្រះបង
ខ្ចីបានអ្នកណាជួយផ្គួផ្គង ពាំអស់ពាក្យផងឡើងទូលពិត ។ ថាប្អូន
សព្វថ្ងៃអាល័យប្រុស ឲ្យយានមកចុះកុំឲ្យគិត តែយានមកដល់បាន
ផ្គត់ផ្គិត កុំគិតក្រែងចិត្តគិតប្រកែក ។ ពេលថ្មើលទៅនៅមាត់ទ្វារ

អាធ្រាត្រសន្ធិយាមិនបានដេក ចាំផ្លូវក្សត្រាមើលផ្កាក្នុក របេះលក់
ផ្តកនៅលើឈើ ៗ ចាប់យកកញ្ចក់ឆ្លុះផ្ទៀងផ្ទួន មើលក្រែងសៅ
ហ្មងមិនល្អឡើយ បានជាក្សត្រានៅព្រងើយ កន្ទើយហាក់ដូចមិន
ស្គាល់ស្មោះ ៗ មើលទៅហាក់គ្មានពាល់ត្រង់ណា សក្តិសមតាយា
តូចឥតទាស់ មិនរាន់ស្រុតស្រកផតប្តាល់សោះ ចំពោះពេញឆ្លុះសំ
ណាងខ្លួន ៗ ធីតាគេគ្រាន់តែនៅក្នុង ឯសាច់លើងសក្តិសមសួន
ល្អលេចធ្លាំងយ៉ាងបងរាំ ៤ ត្រូវប្រែក្រមួនល្អដូចគ្នា ៗ ចាំមើល
តែផ្លូវប្អូនប្រាំថ្ងៃ ពុំឃើញក្សត្រថ្ងៃស្ដេចលេលា មករួមខ្លួនឡើយនឹង
ប្អូនភ្ញា រៀបចំតួកំព្រែតតែសន្សំថ្ងៃ ៗ ចាំយូរមិនឃើញហើយគិតគ្នា
ពាំងប្អូនអគ្គានៅសង្ស័យ ចង់ទៅឲ្យដល់ព្រះបរណៃ សួងលាមព្រះទ័យ
តើយ៉ាងណា ៗ គេខ្មាសប៉ុន្មានទំអត់ធ្មត់ ឲ្យឃើញប្រាកដជាប់ដំការ
តើមានចិត្តល្អៀងធៀងទេគ្រា ឬមានវាចាថាដូចម្ដេច ៗ ក្សត្រីរាំងប្អូន
គិតត្រូវគ្នា ទ្រង់ព្រះពស្ដាមួយរំពេច រៀបខ្លួនរៀបប្រាណបានស្រេច
បាច់ ចំពៀនត្បូងពេជ្រពាក់ទៅកើ ៗ បោបប្រែងក្រមួនសួនខ្មមសក់
ចាប់យកកញ្ចក់ឆ្លុះផាត់ម្សៅ ចំពេញមគោរដុះហើយលាបខ្មៅ រៀបចំ
ឡើងទៅគាល់ក្សត្រា ៗ វើបនាងហៅអស់កំលៀងស្នំ ថាហង់រៀប
ចំគ្រប់គាគ្នា ត្បិតអញឡើងទៅគាល់ធីតា ធ្វើម្ដេចស្វាមីគេស្ដេច ៗ
កំលៀងរៀបចំពាក់គ្រឿងគ្រៅ លាបប្រែងផាត់ម្សៅរួចស្រេចបាច់
នាងនាំកំលៀងឡើងរំពេច ក្រឡេកឃើញស្ដេចអៀនថ្ពាល់មុខ ៗ

នាងនាំចូលទៅ ៗ ក៏ងខ្ទះស និយាយផ្គួសផ្គាសរាលប៉ុក ទៀង ចូលទៅដល់អគ្គិយប៉ុក បង្គំទ្រង់មុខគាល់ត្រៀបត្រា ៗ កាល អើយ ៗកាលនោះ ថ្ងៃនីនាងនាថទៅជិត ឃើញបងទាំងប្អូនដល់ ហើយណា មានបវនាសួរសួសកយ ៗ ឯនាងបងប្អូនក្សត្រី បាននូ សំដីប្អូននិយាយ មកដងនឹងខ្លួនបាក់រែកកាយ សប្បាយរីកមុខរៀត ត្រៃបក្នា ៗ កាលនោះព្រះកែក្សត្រពណ្ណកាយ ឃើញបងប្អូនកាយ ក្លាយខ្លា ស្រឡាញ់ចាប់ចិត្តចង់ស្នេហា ខ្លាចរាំងនាងតូចចិត្ត ៗ ពុំហ៊ាននិយាយពាក្យស្មុម ព្រះអង្គប្រើងនាំបាក់បន្ទស្សិត ប៉ុន្តែព្រះ ទ័យអាល័យស្នេហ៍ អត់ឲ្យចាំស្ងាត់ល្បួងចិត្តមើល ៗ ព្រះអង្គនិយាយ ខ្ញុំនឹងសំដី ខ្លាចកែមិនមហាសែបដណ្ដោះពោល សម្ដីចំមុខបាក់ប្រ ហែល ដូចបានអំពិលដល់ខ្លួនប្រាណ ៗ ទ្រង់បើកព្រះទស្នៈធ្វើស្រ កាយ ស្រដីនិយាយលេងក្បែរក្សត្រ មិនឲ្យមហាសេរីគិតនាង ថា មានព្រះទ័យទៅទីឯបង ៗ ឯក្សត្រីប្អូនអង្គ ក្ខមានរាចាមកបំអង្គ កែកាយសប្បាយបាត់ខ្ទាសធង . បានដូចបំណងចិត្តប្រាថ្នា ៗ ហើយ នាំគ្នាវិលទៅប្រាសាទ ក្រញ្រកាបអតិភខបន្តិលា ចិត្តនៅស្នាក់ស្ទើរ កន្ទុក មិនចង់បែកគ្នាឲ្យឃ្លាតមុខ ៗ មកដល់កន្លែងគ្រប់គ្នាហើយ ទ្រគគ្មានស្បើយបែមកើតទុក្ខ កន្ទក់ក្នុងចិត្តនៅមិនសុខ ចង់តែឃើញ មុខព្រះទាមទៅ ៗ ឃើញនឹងថ្ងៃពីស្ដេចសៀវវិញ ព្រះអង្គបើក បេញសំពៅទៅ បានដល់បាំងកែកស្ដេចគង់នៅ ពលដំណែកទៅគ្រប់

គីគ្នា ។ ព្រះចៅបានដល់កំពង់កំណាក់ ស្រពោនក្រៀមក្រខ្ទាស
សេនា ដែលនៅចាំកំពង់ភាព មកគាល់ត្រៀបត្រាមីរគាន់គាប់ ។
ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា អែស់សេនាចូរឯងស្ដាប់ អញមើលមាន់នេះ
មិនគួរគាប់ ត្រឡប់ជាឈ្មោះមាន់អញវិញ ។ អញខ្លាចក្រែងគេមាន
បារមី ឬជាសាស្ត្រសៃសិល្បគេមិញ មិនមែនមាន់ស្រុកក្ខាប់ជូរវិញ
អញចង់វិលវិញទៀងដឹងការ ។ បើជាបារមីសិល្បគេមែន មុខជាខឹង
បានមិនខាណា ម៉្លេះហើយអញសុំប្ដូរដីកា ខ្លាសអស់អ្នកផ្សារអ្នកស្រុក
ឯង ។ អែស់សេនាមុខមន្ត្រី យើងយកដំរីកាដលំមួង រើសយក
ដំរីដំបម្សង ប្រមេសប្រាងដ៏កេណ្ទៀរអស់ ។ ឯពួកសេនាបានស្ដាប់
ជាក់ បន្តិច្រែងលក្ខណ៍ចរចេញស្មោះ ។ ១ ប៉ុន្មាលើរលៀនស្មើលោក
ខ្លោះ គាត់ព្រះបាសាំងដៅក្នុម ។ ដល់ហើយគយគន់មើលដំរី
គានគិតលកលៃមើលធាត់ស្គម ឲ្យតែឃើញមានធាំមកជុំ រាំងក្នុងរាំង
ធំយកគ្នានស់ល ។ បានហើយនាំចូលទៅថ្វាយស្ដេច ដល់មួយរំ
ពេចក្នុងមណ្ឌល ដំរីព្រៃនណាស់ក្សាលរង់ល ព្រះចៅទតយល់គ្រែក
អាក្រៃ ។ ហើយស្រែកប្រាប់ទៅពួកមេទ័ព រៀបកប់ចាក់បង្ហែប
ញាប់ពៃ បំរុងថ្ងៃស្អែកចេញហើយនៃ តាំងថ្ងៃមានជ័យមង្គលល្អ ។
មេទ័ពបានត្រូវកប្រញាប់ ហៅពលយាំងតាប់មកឈូងរ ប្រុំបចាងង
រៀបខ្វួនទឹកល្អ ស្អែកទៅនគរគគ្កសិលា ។ យប់នោះព្រះចៅផ្ទំគ្នំ
លក់ កើតទុក្ខនឹកខ្លាសពួកសេវកា ខន្ទីឲ្យតែភ្ញាកាលណា បេញ្ញ

គក៏ឲ្យជើងដៃ ៗ លុះព្រឹកបំព្រានព្រះសុរិយា ក្សត្រាតើនចាកប្រញាប់ពៃ ទ្រង់គ្រឿងសព្វគ្រប់ល្អប្រពៃ ក្សត្រថ្ងៃះចេញមកពេនជំនុំ ៗ អស់មុខមន្ត្រីនៅតាំងត្រៀប គម្រៀបជាជួរហើយបន្ទំ ខ្ទួលជាដីប្រមូលជុំ ពួកទ័ពគង់ជុំនៅធ្លាក្រៅ ៗ ព្រះចៅថាប៉ះរៀបហើយនៃ ចេញប្រញាប់ពៃកុំឲ្យក្ដៅ ព្រះអង្គគាំយាងមកធ្លាក្រៅ ឡើងះវាគុងលើគុជ្ជេនជ័យ ៗ ហើយចេញទៅវានវិសុទ្ធ ពួកពាសខ្ទះអខ្ទះទឹកភ័យ តែប៉ុមិនទៅឆ្ងាចក្សត្រថ្ងៃ យកពោសប្រល័យបង់ដី ៗ ក្រោយនោះថ្ងៃនពីពួកស្រី ១ ដែលគេកណ្ដាប់ហ្មមិត្ត នាំទៅព្រាត់ត្រាយមៃតិតសព្រើងខ្ញុំចចិត្តវួញយំថា ៗ ឱ! ម្ចាស់ខ្ញុំអ៊ែយពស្រាត់ះច្បាះ ព្រាតទ្រព្យរបស់ស្រែចម្ការ ព្រាត់កូនព្រាត់ចៅះនៅរង្វះចផ្កា ទៅវក្សលាស្រុកគេហើយ ៗ ខ្ញុះជាឯងការបុានបែងៃ គរូវប្រែសនៃម្ចាស់ប្ដីអើយអ្នកបែកពីទ្រង់ប្អូនទៅហើយ ខ្ញុំប្អូនត្រាននៀយះដោយទឹកស្ដាយ ៗ បើសិនដីស្ដេចដល់ឈ្នះ បានវិលមកជួរវិញសប្បាយ ះបីបាត់អ្នកពីរបីខឆ្ងាយ ស្រុកឆ្ងាយប្អូនលែងខ្ទើងអ្នក ៗ ខ្ញុះជាគេនាំអ្នកថ្ងៃទៅ ម្ទេះទឹកកូនចៅយំសស្រាក់ មេនាយដម្រែតពាំចងធាក់ គេធ្វើបាបអ្នកជីងយ៉ាងណា ៗ អ្នកគ្មានដីប្ដីគេនៅ មូលកូនមូលចៅឃើញមុខគ្នា ឯងមានដីត្រូវកជការ បំបែកគ្រប់គ្នាទាំងទៅ ៗ មើលឃើញប្ដីគេនៅត្រៀបត្រា អ្នកស្រុកអ្នកផ្សារមូលម៉ែឪ ឯងមានប្ដីដែរព្រាត់គ្នាទៅ ឃើញប្ដីគេនៅប្ដីឯងបាត់ ៗ ប្រុសអើយទៅហើយអ្នកផ្ដាំថា ឲ្យនៅ

ក្បាកូនប្រយ័ត្ន ហើយស្រែកថ្ងំកូនបានមួយម៉ាត់ គេនាំទៅបាត់ព្រាត់
គ្នាទៅ ។ ថ្ងៃនពីព្រះចៅចៈមចក្រ ស្ដេចបរជ័រដើរលឿនស្មៅ
ពលផងកើតទុក្ខមុខព្រាលខ្នៅ រពុកកូនចៅភ្លៅខ្មោចផង ។ ស្ដេច
បរះចេញផុតពីបុរី លេចក់លចូលព្រៃអរញ្ញា ផ្លូវឆ្ងាយអនេកឥត
គណនា ព្រឹក្សាលតាះនៅព្រៃក្រៅ ។ ចាន់ខែនង្កែស្រងំត្បែងសង្កែ
ដុះរៀបគ្នាហៅក្បែរខាងផ្លូវ គ្រលខ្ជិនស្លុងធំធ្ងន់ស្រឡៅ មែកយុល
លើផ្លូវម្ចុចត្រសាយ ។ ពលងស់ស្ទើតអនេកចក្ក មើលក្រោយងងិត
ស្លុតស្លុងកាយ ខឹកកូនប្រពន្ធះខាងអាយ ត្រងំផ់ទៅខាយខាងវិល
វិញ ។ ព្រះអគ្គខតយកពលកាំងឆ្ងាយ មុខមិនកែកាយកើតទុក្ខ
ម្នេញ ស្ទាវត្រឡប់វិលទៅវិញ គិតទៅហៅពេញខ្លាសតេះពក ។
ខ្វាចចិត្តកណើតអស់ពលរបៅ ចូលដល់ពលតោះងសង្កៀត មើល
ទៅសុទ្ធតែហូរទឹកភ្នែក ខ្វះយំខ្វះស្រែកអាល័យស្រុក ។ ព្រះអគ្គ
ស្ដេចទ្រង់គិតពីគាល់ លែងភ្ញាល់ដាក់ពលក្រងពុំសុខ ព្រោះល្បែង
វៀបានភស្ដេះកើតទុក្ខ គ្រប់ស្រុកគេថាស្ដេចឥតធម៌ ។ ទ្រង់រំឭគិត
កងដួងចិន្តា មួងនេះសន្យាកុំដាក់ពល បើគេរកបានដីដល់ គិតគ្នា
ដាក់សុទ្ធតែដី ។ ស្ដេចះទៅបានដល់ទក្សិណា ប្រាប់អស់សេនាមុខ
មន្ត្រី ឲ្យតែងធ្វើជាពន្ធាជ័យ គិតដាក់ដីរនៃឈប់នៅ ។ ចាំធ្វើកំ
ណាត់កត់សន្យា ហើយប្រើដើងសារឲ្យនាំទៅ កុំអាលចូលក្នុងស្រុកគេ
ជ្រៅ ចូលទៅត្រង់ផ្អើលខគគេ ។ អាមាត្យបានស្ដាប់ព្រះចក្រ

ឲ្យដាក់ដំរីនៅពេលហើយ ពួកពលដល់ដាក់តាមដងាយរេម គិតត្រូវសនព្រះ
ពន្លាគន់ ៗ ខ្វះកេកាប់ឈើកាប់ឬស្សី ខ្វះចូកចាំងដំរលើងយន់ សន់មួយ
រំពេចស្រេចពុំលង់ ថ្វាយព្រះចមពន្យ្រគន់សប្បាយ ៗ ស្តេចប្រែទកញ៉ា
មហាមន្ត្រី តែងធ្វើសេចក្តីនាំទៅថ្វាយ ដល់ម្ចាស់ផែនដីនគរអាយ ដើង
សារនាំថ្វាយតាមគប្បី ៗ ចាត់ត្រៀតព្រះចៅនៅនគរ បរក្រុងទេពព្រះបុរី
ចូលមកជាល្អគួរគប្បី នាំតាំងដំរីមកដល់ក្នាល់ ៗ ឲ្យស្តេចស្រុកអាយកដំរី
ជាតជំស្តុមស្តែមកត់វល់ បើកេមិនបានឲ្យរៀបពល មុខជាវល់ក្នុងនគរ ៗ
រឹងសនាមហាមន្ត្រី តែងស្រេចហើយនៃថ្វាយគួរ ស្តេចទត
សេចក្តីត្រូវស្រួលល្អ ហើយគិតប្រែឲ្យនាំសារទៅ ៗ តាញាដើងសារបង្គំលា
ថយចេញម្ចាស់ដំរីសំនៅ ដល់ពំនិចំណាក់ស្តេចគង់នៅ រៀបនឹងចូល
ទៅនាយទ្វារយាត ៗ ចាំនៃអ្នកដើរកុំការទៅ ចាំសួរស្រុកសត្រូវឲ្យទៀនពាត់
មកអាយយើងសួរបានមួយនាក់ តាមបទវាំនៀមអ្នកចាំទ្វារ ៗ តាញាដើង
សារសារកបានស្តាប់ ចូលមកប្រញាប់មិនមិនប្រញាក ដល់ហើយក្បៀណ
គោះឯនាយទ្វារ សួរថាទៅណាមានការអ្វី ៗ អ្នកនៅប្រទេសនគរ
ណា ចូលអ្នកប្រាប់ថាតាមសេចក្តី បើមកជាល្អគួរគប្បី យើងមិនថាអ្វី
បើមានការ ៗ អ្នកកាន់កំណត់មកពីនាយ បេះស្តីនិយាយត្រប់កាសា
និយាយតាមពាក្យតក្កសិលា ប្រាប់ថានៅឯវិត្តបុរី ៗ ព្រះចៅប្រែមក
ជាដើងសារ ខ្ញុំលមហាក្សត្រម្ចាស់ផែនដី ស្តេចមកប្រដល់ក្នាល់ដំរី
ទូលព្រះខរបតីទ្រង់ស្រាប ៗ នាយទ្វារថាអើបដ្ឋបោះ អ្នកនៅសុខ

ចុះឲ្យពេបភាប ចាំអញចូលទៅបង្គំប្រាប់ ដល់ក្រោមព្រះបាទទូលស្ដេច សិន ។ បើថាស្ដេចព្រមបើកឲ្យទៅ យើងវិលឥឡូវនាប់ស្រុកន មិន ទូលដល់ស្ដេចរើនខុសសាប់ន ស្ដេចយកទោសដូនគុំប្រណី ។ នាយទ្វារ ចូលទៅទូលដល់ស្ដេច នាំមួយរំពេចទនសិរសី ទូលថាឥឡូវមាន មនុស្សថ្មី ពីវិត្តបុរីនាំសារថ្វាយ ។ ថាខាំដំរីមកដល់ក្នាល កូនកដ មណ្ឌលនគរកាយ ឥឡូវឲ្យនៅក្រៅបន្ទាយ ក្រែងលោក្លែងក្លាយ គុំគួរគាប់ ។ ស្ដេចត្រាស់ថាអើបើដូច្នោះ ឲ្យចូលមកចុះយ៉ាង ប្រញាប់ អញនឹងសួរពេលមេធាយប្រាប់ បើគួរគាប់គុំប្រណី ។ ក្រៀណោះនោះនឹងអ្នកនាយទ្វារ បង្គំក្រាបលាព្រះបក្រី ដើរដល់ទៅទ្វារហើយ ស្រដី ថាអ្នកនាប់ឲ្យចូលទៅចុះ ។ អាច្បាំងនឹងសារសោកចាំខស្ដាប់ ចូលទៅប្រញាប់ក្រែងក្ដីខុស ដល់ទៅបង្គំព្រៃវិនឹងយស ចំពោះចំពាំង ព្រះភក្ត្រា ។ ព្រះបាទមានផ្ទាកដបន្ទូលទៅ ថាអ្នកគឺនៅប្រទេស ណា មកៈលង់សប្បាយឬមានការ ឬមួយប្រាថ្នារកការអ្វី ។ អាច្បាំ ដើរសារបង្គំទូល ស្ដេចជាតំពូលម្ចាស់ផែនដី ខ្ញុំនៅឯស្រុកវិត្តបុរី ស្ដេចសៀមប្រើឲ្យនាំសារមក ។ ហើយយកសំបុត្រកំណត់ជ័យ មួម្នា នាំបំរើស្ទះស្នាក្រោក ចូលទៅបង្គំបូមអាធ្យាត ហើយយកកំណត់ ថ្វាយបក្រី ។ ស្ដេចទទឹងទទួលយកកំណត់ ប្រញាប់លុះលាតមើល សេចក្ដី ដឹងថាសៀមមកគ្នាប់ដរី ព្រយកូនព្រះវ័យរៃក្រគាំទពេក ។ ទើបស្ដេចមានព្រះបន្ទូលថា អញខាសដ៏កអញជាកកន្សែ ឥឡូវលើក

ឲ្យកូនជាឯក ហើយទីងអគ្គសេនានៅថ្មីៗ ។ បើព្រះអង្គឯងកុំភ្លេចទៅ
បណ្ដឹងនេះនៅស្ដាប់សេចក្ដី ប្រែដូចគួរតាមគម្ពីរ គេថាអ្វីៗបាន
ដឹងការ ។ ស្ដេចហៅថាហើយក្មួកតាសី ចូលមកមួយរំឲ្យទាប់ក៏ តាសី
បានស្ដាប់ព្រះឧង្ការ ម៉្យាងចូលទៅបង្គំគាល់ ។ ព្រះអង្គមានព្រះ
បន្ទូលថា ហាននាំយកសារថ្វាយទិវល ដើងសារសៀមៈរិបនាំមកដល់
ឲ្យកតខល់ទីនេះគុះ ។ ហើយហុចសំបុត្រកំណត់ជ័យ តាសីទាប់រៃ
ចូលចំពោះ ខុនលុតខ្ទួលព្រៃថែរ បង្គំលាចុះទៅដល់ដី ។ ដើរ
មួយរំពេចបានទៅដល់ ចូលបង្គំគាល់រាត្រី ហើយយកសំបុត្រកំ
ណត់ជ័យ ថ្វាយទៅក្សត្រស្រីខ្ទង់លក្ខណ៍ ។ ហើយនាងស្នូរភាតាសីថា
សំបុត្រពេណា ប្រាប់ឲ្យដាក់ តាសីបង្គំព្រះករគ្រ សូមខ្ទួលខ្ទង់លក្ខណ៍
សំបុត្រសៀម ។ នាងឮភាសីខ្ទល់ហើយណា កុំហើសរកបន្ទន់សៀម
ឮថាដើងសារមកពីសៀម មុខគាន់តែក្រៀមព្រួយក្នុងចិត្ត ។ នាង
យកសំបុត្រនោះម៉្យា ទៅថ្វាយក្សត្រាព្រះខ្ទង់ម្ចាស់ ចូលទៅប្រណាម្យ
បង្គំជិត ថ្វាយព្រះបតិត្រជាស្វាមី ។ ព្រះអង្គខ្ទួលសំបុត្រសារ ប្រ
ញាប់ធាប់លាមើលសេចក្ដី ថាសៀមមកពីទីក្រុង នាំយកហេតុមកដល់
ភ្ញាប់ ។ មើលដឹងសេចក្ដីក្នុងដើងសារ ក្រៀមក្រំក្រោកណ្ដាល
ពល សេនាបតីអង្គុយគាល់ សឹងគិតពិភាល់ធ្លល់គ្រប់គ្នា ។ ហើយ
ស្ដេចជំនុំអស់មន្ត្រី សេនាបតីក្រស្ដប្រជា ថាសៀមចូលមកក្នុងភាក តាំង
អស់គ្រប់គ្នាគិតយ៉ាងណា ។ អាមាត្យមន្ត្រីក្នុងរាជធំ ព្រះអស់ជំនុំ

បន្តិចថា ស្រេចនៅព្រះអគ្គិទ្វង់ចេស្តា គ្រប់គ្រងវេក្ខ្យសេនាពល ។ ព្រះអគ្គិចុះចាកខែទុកសេនា នាំដូងឈើគាតោមទិមល ចូលទៅឯបង្គំចាកចោលពល កំពុងនៅគាល់មីរក្រៀបត្រា ។ ដល់ហើយ ភាំងពីរថ្វាយបង្គំលើកដៃប្រណម្យចំពោះសា ព្រះគាមើលភ្ញាក់បែរទ្រា សួរថាមានការណ៍សារហេតុអ្វី ។ ព្រះកែវទ៏ងនាងទៅធីតា ថាមានដំណើរមកដល់ថ្មី សៀមមកពីក្រុងវិញ្ញូវីរ នាំយកដំរីមកដល់ភ្លាស់ ។ ព្រះគាប្រាប់ថាតួប្អូនប្រុស មានការប៉ុណ្ណោះកុំវុញ្ញភាស់ កុំឲ្យប្អូនភ័យខាំរាស់ ចាំបង់ទៅដល់ឲ្យឈ្នះសៀម ។ ប្អូនវិលទៅវាលបិតាវិញ កុំឲ្យស្តេចម្ចាស់ក្រាក្រំក្រៀម រួតទៅប្រញាប់កុំទោសៀម ទៅប្រាប់ឲ្យសៀមខំមកចុះ ។ កុំថាដំរីសៀមដំរី ភោះចំពោះគេចេះចោះ ចាំបង់ទៅដល់ឲ្យឈ្នះអស់ ប្អូនវិលវិញចុះប្រុសកុំភ័យ ។ ព្រះកែវនាងទៅក្នុងធីតា រៀបអគ្គិភក្ខាមកវិញ សប្បាយរីករាយក្នុងព្រះទ័យ ដៀស្នំយាចេញមកកាន់យោធា ។ ដល់ហើយបន្ទូលត្រាស់ថាហៃ សេនាបតីភាំងអស់គ្នា សៀមមកនេះភាពមិនមែនជា ភាំងអស់រាល់គ្នាឲ្យប្រឹងប្អូន ។ យើងយាត់គេបានពីកាលណា គេដាក់ក្នុងសារយ៉ាងម៉ាំមួន មានតែគិតរៀបពលឲ្យដួន ខ្លាចក្រែងលោដួនកើតចម្បាំង ។ អាមាត្យមន្ត្រីភ័យតក្កមា ស៊ុតស៊ុងកាយាស្រឡាំងកាំង ខ្វះពេបចង់យំខ្លាចគេច្បាំង អ្នកខ្លះចិត្តខ្លាំងប្រាប់ទៅថា ។ អស់លោកមន្ត្រីកុំខ្វះប្ញោះ កើតខ្សឹងជាប្រុសកុំរញា ច្បាំងកឹបកំរងរៅខ្លាចខ្មោច ត្រូវប្តូរជីវិតទង់ឯងដី ។

ខ្ញុំនេះយើងបើស្ដាប់តាមការ   ឈ្មោះអ្នកលក់តាំងពីក្មេង   ឲ្យបាន
ជាតិយើងមានសិរី   ក្មេងគេឈ្មោះនៅស្រុកត្រៃ   ។
ទើបស្ដេចចុះចាកវែខនកសនា   នាំជូនពីតាយាត្រាទៅ   បាន
ដល់ប្រាសាទស្អាតខ្ពស់ខ្ពង់   ចាំងពីរផ្សេងទៅគាល់បិតា   ៖

កាលនោះ ។ កាលនោះ ព្រះបាទបាពិកដ៏បន្ទូលថា ស្ទ្រព្រមរួមកបាទដឹង
ការ បិតាទទឹងមើលតែថ្វាំ ៖ បើកូនតិចគេកំរាបាន ឬគេមិនមាន
ប្រាប់នគរទៅ ឲ្យគេទៅទូលស្ដេចព្រះនៅ កុំឲ្យគេនៅតិតសង្ស័យ ។
កាលនោះ ។ កាលនោះ ព្រះកែវចិន្តយ បត្យក្រចបត្រ ទូលព្រះបិតា
ជាក្រមត្រែ   យើងយាតព្រះច័យគេស្ដេចបាន ។ ទុកជាយាតគេក៏មិន
ឈ្នះ តង់តែតម្រាស់មកមិនទាន ឲ្យគេមកចុះតាមដោយក្ដី បើយើង
កេបានក៏ដល់ទៅ ។ ព្រះកែវបានព្រះបន្ទូលថា លោកអ្នកដើងសារ
កុំរ៉ះទៅ ត្រឡប់វិលវិញទូលព្រះទៅ ថាញញួញទាំងពីរមកចុះ ។
អញជាដើងសារបន្ដិលា   កុំហ៊ានឈ្លោះក្រឡៅខុស   ទូបទូទបអំ
ណាចព្រះខ្ទង់យស   ញាប់ញ័រពុំតោះចុះដើរទៅ   ។

កាលនោះព្រះកែវកុមារ នាំជូនបិតាស្រស់ពោមផ្ទៅ លាទៅប្រាសាទ
ស្អាតខ្ពង់ខ្ពស់ ដល់ហើយតង់នៅក្បាព្រះច័យ ។ ក្រោយនោះនាំថ្ងៃតអ្នក
ស្រុកដង   ទេហើងអើងកងផ្ដើលពេញព្រៃ   ក្ដថាសៀមមកក្បាល់ដីរ
ទុំអរខ្ទះក័យសូរត្រាលាខ ។ ពួកកូនជំនុំអស់ក្រុមស្បៀយ   ចាំបើលម្ចាស់ចូ
បារមីគ្រាន់ ស្ដេចក៏ដើរឯណាទាន់ ឯងសុខម្ចាស់គង់នៅព្រៃច័យ ។ មិន

ដែលពុះប្រែបំរើណា ឲ្យតែរកការនោះគ្មានឡើយ បើដូច្នេះយើងគិត ទៅវិលឡើយ សៀមចូលដល់ហើយយើងស្លាប់អស់ ។ សេនាបតីគិតព្រមគ្នា ក្រាបក្រោមបាទព្រះរាជ្យ៍យស សួរថាដើងសារសៀមមកនោះ ព្រះអង្គគិតត្រិះរិះយ៉ាងណា ។ កាលណោះ ។ កាលនោះ ឯអគ្គរាជកុមារ ត្រាស់តបសេនាបតីថា អស់អ្នកកុំភ្នក់គ្នាកុំឲ្យខ្លាច ។ ក្នុងគគ្គសិលាយើងសព្វថ្ងៃ ក្រែងមានទង្វើសម្រាប់កដៀ យកមកប្រដាល់អ្នកកុំខ្លាច អំណាចជាតិគេមកពីខាង ។ ធម្មតាកើតជាទីសឹក មិនដែលភ្លក់ត្រឹមនៅយ៉ាងយ យកមកបញ្ចាល់ការបន្ទាយ កុំឲ្យគិតផ្ទាយប្រែងត្រប់គ្នា ។ មើលរៀបចំឲ្យមូនខ្ជាប់ហើយកាប់ រើសរំពាយកស្នូនោលដៃជាខាំបកប្រែទ្រង់តាក កុំឲ្យជាតិប្រមាទបាន ។ សេនាត្រប់គ្នាស្រឹគិតភ័យដឹងជាពិតពុំខាន យើងយកទៅដូចទីតែបាន កើតអន្តរាយចាញ់វិនាសការមាត្យម្រ្តីតែរកការ ប្រើឲ្យអាជ្ញាចេញដើរឈ្នួស អាជ្ញាត្រៀបត្រាដើរ កណ្ដាលស្រុក នាំមកដេរជាសពេញថ្ងៃកំង ។ ដើររើសតែពលខ្លាំងពូកែដៃកាន់ស្នូនោត្រៀងបម្រុង សេនារៀបទុកយ៉ាងសំកំង នៅតាំងជាទ័ពទុកឲ្យស្រេច ។ ថ្ងៃទីអាជ្ញាសារសៀមមិញ ត្រឡប់វិលវិញមួយរំពេចនាំពាក្យបណ្ដាំមិនខ្វះគួច វិលដល់ទៅស្ដេចបង្គំគាល់ ។ កាលនោះព្រះចៅចមចក្រពង្ស ទៀងបែរព្រះនេត្រទៀងទទួលយល់ ឃើញនាយអាជ្ញាវិលមកដល់ ចូលគាល់ហើយត្រាស់សួរទៅថា ។ ឯងនាំសំបុត្រកំណត់ជ័យថ្វាយម្ចាស់ផែនដីគគ្គសិលា បានពួកគេគិតយ៉ាងបែបណា ព្រមលម្មចុះការ

យើងប្តូរទេ ៗ កញ្ចប់ខ្ចីក្រោមបាត ខ្លួនជាទាំសារទៅថ្វាយស្តេច គេមើលៈសេចក្តីមួយរំពេច ដំខ្ញុំស្រេចបាច់ផ្តាំលាវិញ ៗ ថាឲ្យម្ចាស់ យាងតាមព្រះទ័យ បើបានដំរីកាលណាមិញ ប្រដល់ប្រឡងយកឈ្នះ ចាញ់ បើគេគ្មានវិញវានដល់ទៅ ៗ ព្រះចៅបានស្តាប់សព្វបណ្តាំ ទឹង ហើយទំព្រំនេត្រព្រាលឆ្មៅ ចាំមើលតែអញចូលដល់នៅ ដឹងការនៅ ឡូវមិនយូរទេ ៗ រើយអស់សេនាមុខមន្ត្រី រៀបរស់ដំរីនៅពលរេហ៍ បរចូលឲ្យដល់ក្នុងស្រុកគេ វានបានពេលាជំនួលល្អ ៗ គូចាស់ ចេញតាមយាមខ្នុរង៉ៃ ថ្ងៃរពេញទៅរកឃាតង់ស្គរ ឲ្យរៀបដំរីទុកបញ្ឈរ កាលណាឮស្គរចេញព្រមគ្នា ៗ អាមាត្យមន្ត្រីសោកបានស្តាប់ ចេញ ទៅបង្គាប់ពលយោធា ថារៀបដំរីឲ្យព្រមគ្នា រង់ចាំវេលាស្តេចយាង ចេញ ៗ ថ្ងៃរះគូចាស់ពេញកំល្អ បើបានឮស្គរកាលណាមិញ កល់គ្នាឲ្យបរដំរីចេញ អ្នកណាយូរអញមិនប្រណី ៗ ពួកពលវាំង អស់សោកបានស្តាប់ រៀបតាមបង្គាប់ព្រះចក្រី រីឯហ្វូងមាក់ចាប់ដំរី នាំមកចាប់វៃចង់គ្រឿងក្រាស ៗ លុះដល់គូចាស់ស្រឡះយង់ តាម យាមខ្នុរង៉ៃស្ទុះ គោះគង់ទូងស្គរស្តេចចេញឆ្ពោះ ពលស្ទុះខ្លួនខ្ញៅ ច្រើនគ្រៀបគ្រា ៗ ស្តេចយាងចូលដល់ក្នុងនគរ បររមកជតក្កសិលា ខ្តួយល់ពលគេច្រើនគ្រៀបគ្រា ញាប់ញ័រកាយាព្រួយព្រះទ័យ ៗ ទើប ស្តេចពិភាល់ក្នុងចិន្តា មុងនេះអស្ចារ្យពន់ពេកក្រៃ អញមិនដែលភ្ញាក់ សង្គ្រាមជ័យ ឥឡូវហេតុអ្វី ស្ងប់កាយា ៗ បើថាអញនឹងបង្អង់ទាន

ល្បិចគំនិតមិនបានញាសសោភា ម៉្លេះហើយអញសូមប្រដិតឹ ថាហើយកាលគ្នាដាក់
ដីរ ៗ ពលផងវាំងវ្យាយសោគបានស្តាប់ ដាក់តាមបង្គាប់ព្រះចក្រ
ញាប់ញ័រខ្លបខ្លាចព្រះបារមី នាំឆកស្ត្រីមន្ត្រីស្ទប់សៀមទៅ ៗ ទើប
ស្តេចត្រាស់ប្រើអស់មន្ត្រី ឲ្យតែងសេចក្តីនាំចូលទៅ សួរគេឲ្យដាក់ឲ្យ
ត្រឹមត្រូវ បានរេងនស្សូវប៉ុន្មានណា ៗ បើថាគេព្រមចុះការពលង
ហើយតែងជាពាក្យដាក់សន្យា មុនខេះកុំដាក់តពលសេនា ដូចឥតមេត្តា
ករុណាកស្ត្រ ៗ សេនាគ្នាលំដាក់សូវតែដីរ គោកចបើចក្តីថែមប្រាក់
មាស ក៏ឲ្យរៀបដល់តលកស្ត្រ ត្រាក់ប្រាសយំយាសទឹកភ្នែកទៅ ៗ មន្ត្រី
បានស្តាប់សព្វគ្រាស ចាប់យកក្រដាសដប់វិកទៅ តែងសព្វសេចក្តី
ស្រេចយកទៅ ថ្វាយស្តេចព្រះចៅនគរសេចក្តី ៗ ស្តេចទ្រង់ទទួលមើល
គំណាត់ ត្រឹមត្រូវចាក់ចក់គ្នាគេហ្ន ទើបប្រើពញាមហាមន្ត្រី ឯងនាំ
សេចក្តីទៅថ្វាយស្តេច ៗ មន្ត្រីបានស្តាប់ព្រះឱង្ការ ប្រើចំគាត្មាត់
ហាក់ខះគច បន្ទំក្រោបលាមួយរំពេច ចរត្រាច់សំដៅទៅរាំង
ជ័យ ៗ ដើរទៅបានដល់អ្នកទាយទ្វារ សុំបើកម៉ែម្ចាស់ចូលទាប់ទៅ ដល់
ទៀងប្រាសាទស្អាតមាសថៃ ក្រញាក្រាបសំរើបន្ទំគាល់ ៗ អាត្មា
ដើរសារយកកំណាត់ ទូលក្រាបលូនលុកចូលទៅគាល់ ដក
ក្រោមព្រះបាទព្រះវសពល ចូលដល់ហើយថ្វាយកំណាត់ជ័យ ៗ
កាលអើយ ១ កាលនោះ ព្រះបាទមាកដិកដក្រែរីក ទទួលកំណាត់
ហើយក្សត្រថ្វៃ លាមើលសេចក្តីសព្វហើយណា ៗ ទើបស្តេចមាន

ព្រះបន្ទូលថា អ្នកឯងនាំសារឲ្យគេចុះ កុំឲ្យរេរង់ក្រែងក្តីខាស់ ចំពោះ
ឯងភ្ញាប់ទៅមុនហើយ ។ ព្រះកដអាជ្ញាសោកបានស្តាប់ ក្រាបលា
ប្រញាប់កុំលង់ឡើយ ទៅឯព្រះកែវក្សត្រត្រាណត្រើយ ដល់ហើយ
ចូលទៅបង្គំគាល់ ។ ហើយយកសំបុត្រកំណត់ជ័យ ចូលថ្វាយក្សត្រ
ថ្លៃធាមទិមល ព្រះកែវទ្រង់ជ្រាបដឹងកិច្ចការ ទតយល់អាជ្ញានាំសារ
ថ្វាយ ។ ស្តេចទ្រង់ទទួលកំណត់ជ័យ លាះមើលសេចក្តីយល់សព្វ
សាយ ហុចឲ្យសេនាធំទាំងឡាយ មើលអាចិអដិប្រាយដឹងគ្រប់គ្នា ។
ទើបស្តេចបន្ទូលត្រាស់ថាហៃ សេនាបតីកុំក្រែក ធ្វើសារលិខិតវិញទៅ
ទើបថា កល់គ្នាចាំស្តាប់បង្គាប់អញ ។ សំបុត្រដាក់ថាតាមតែស្មាន
មាសប្រាក់ដំរីបីស្រឡាញ់ ចង់ដាក់ប៉ុន្មានតាមតែកាញ់ ទុំទឹងបំ
ពេញតាមប្រាថ្នា ។ ស្តេចហៅចាងទ្ទួកអាល័ក្ខ ចូរស្តាប់ឲ្យជាក់
ពាក្យអញថា អាល័ក្ខប្រែងស្តាប់ព្រះឱង្ការ ក្រាបក្រាមបាទាព្រះទ្រង់
យស ។ ស្តេចថាសំបុត្រអញនេះទៅ ឲ្យស្តេចព្រះចៅយានមកចុះ
ចង់ដាក់ដំរីប៉ុន្មានបុស នាំចូលមកចុះតាមព្រះទ័យ ។ បំណាច់ស្វៈ
មកពីស្រុកឆាយ ចូលមកដល់អាយក្លាល់ដំរី ឥឡូវយើងយាក់មិនគប្បី
តិចលោកនាសស្រែនគរអាយ ។ ដំរីយើងនេះតូចល្មមទេ ប្រហែល
អស់គេផងទាំងឡាយ ប៉ុន្តែស្រួចដូចពេជ្រពណ្ណរាយ វែកខំមើលឆាយ
ខូចខានទៅ ។ បើស្តេចចង់ណាស់សែ្នកមកចុះ កុំឲ្យគ្រែគ្រែរេរង់
ទៅ ចុះទសន្យាឲ្យត្រឹមត្រូវ ពីរៀងខានទៅដាក់ប៉ុន្មាន ។ ស្មៀន

ដាក់ក្រដាសលើសិរសា ទទួលទុក្ខព្រួយៈស្រេចបាន ចូលទៅឲ្យស៊ប់ ប្រែប្រួញប្រាណ ដល់ថ្វាយក្សត្រក្សាន្តខ្លួនគេសេចក្តី ។ ព្រះអង្គ ទទួលយកកំណត់ ត្រឹមត្រូវប្រាកដឥតទាស់អ្វី ហុចឲ្យអាត្មាមហា ចក្រ នាំសារវិលវៃថ្វាយក្សត្រា ៖ ជើងសារទទួលយកសំបុត្រ បង្គំក្រាបលុកលាហើយណា ថយក្រាមៈចេញក្រុតដល់ផ្លូវថ្នា មុំម្នាយក ទៅថ្វាយស្តេចសៀម ។ ក្រោយនោះថ្ងៃពីអ្នកនគរ ស៊ើបសួរ គ្នាវត្តស្ងប់សៀម ព្រួថាឲ្យសារៈទៅស្តេចសៀម ទឹកមុខអន់ក្រៀម សៀមឈប់នៅ ។ កជាស្តេចទ្រង់ប្រៀបប្រណី ដាក់តែជីវជាទាន់ ទៅ ជ្រលៈជ្រីមចង់មើលក្បាលខ្ទលទៅ ខ្ទះគក្តួនចៅហៅគ្នាលាន់ ។ ខ្ទះថាអញមិនទៅទេហើយ ខ្លាចកែងដីកេះបោលខាន់ ជីងជាជីវប៉ុន្មាន ពាន់ កន្ទើលបោលជាន់ឆាប់ៈចាលក្ដួន ។ ខ្ទះបានកេហារខាងសំដី បេះ កាត់បេះក្រិស្តមាំមួន ដើរ ទៅជុំខ្ទុំគ្នាពួន ថាចប់ក្រែងជួនៈកែតចម្បាំង ។ ព្រោះសៀមសន្ធាតមកពីឆាយ ចូលដល់ស្រុកអាយតិចឹងខ្លាំង តែ បាញ់មួងទៀតមុខជាចប្បាំង កល់គ្នាសំពាំងដើងតេចុះ ។ អ្នកខ្ទះធាប់ ភ័យមមៃគិត ខ្ញុំញាល់គំនិតៈនៅក្រោះគុះ បើឆាប់អាណាក៏ឆាប់ចុះ អញនោះមុខតែសំដៅព្រៃ ។ អាខ្ទះថាអាឯងៈខ្ទះឆ្កួត បានតែខាង រត់គ្មានគិតអ្វី ខគរបានគេឯងនៅថ្ងៃ ស៊ូស្លាប់ដេកដីប្រសើរជាង ។ អ្នកស្រុកខាំងអស់ជ្រីមពេកក្រៃ ប្រែងដើងប្រែងដៃត្រប់រូបពង់ ខ្ទះពាល់ គំនិតនៅមិនមាំង ខ្ទះមុខសស្លាំងចាំស្លាប់ការ ។ ពួកក្មួងជំនុំអស់

កុង្សែ ព្រាហ្មណ៍ព្រឹទ្ធាការីព្រឹទ្ធាចារ្យ ថាស្តេចទ្រង់យកដីណា មកគ
បេស្ដាក់ក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ មិនដែលព្រះប្រើបំរើណា ឲ្យតែងកដកការគាយ
ដោយវៀក គិតទៅមុខគួរឲ្យភ័យពេក ចម្លែកស្តេចនេះមិនដូចគេ ។
ទ្រង់ថាម៉្លេះហើយសង្ស័យអ្វី ស្តេចគ្មានដីឯណាទេ កំឡាំងតែពាក្យទៅឲ្យគេ
កំដក់ឲ្យគេខ្លាចមិនមក ។ ម៉្លោះហើយទ្រង់ភ័យពេបដូចក្មេង ទ្រង់ក៏
សះស្រីស្រួញយំសោក ទ្រង់ដើរដំនុំគ្នាទេក ដូចខ្លះយើងជែកម្តេចនឹង
បាន ។ ទ្រង់បានដឹងកិច្ចរដ្ឋវៃបបរ៉ា ស្រដីទ្រង់ធ្វើយលេងកំសាន្ត ទ្រង់
កេចូលវៃត្រទ្រង់លយ់ខាន ចាំមើលក្បត្រែកក្រក្ដុនឹងព្រះបាទ ។ ក្រោយ
នោះថ្ងៃង៉ាតាយអាញ់ នាំសាស្ត្រឡប់វិលចូលដៅ ដល់ហើយចូល
ថ្វាយស្តេចចមទៅ គិតភ័យមុខទៅគុំកេកាយ ។ ស្តេចទ្រង់ទទួល
មើលសេចក្ដី ញ័រដើងញ័រដៃទ្រង់ស្លុតក្ដាយ ចាំយើងអានខនះចំមាត់
ងាយ ស្ងាប់ក្នុងខ្លាយឥឡូវហើយ ។ វេចប្រាប់ថាហើយពួកសេនា
អ្នកវាំងអស់គ្នាក៏ខ្លាចឡើយ ប៉ុន្តែអញស្តីលេងធ្វើព្រងើយ ថាហើយ
រៀបពលទុកឲ្យស្រេច ។ ភ្លឺឡើងឲ្យបានបរចេញទៅ ។ តាំងពេល
ក្តៅៗទៅមើលស្តេច មុខមាត់ទ្រង់ព្រាយបែបយ៉ាងម៉ិច គេងឡើង
ក្រមិចមិនស្បើមបុត្ទិ ។ ស្តេចប្រើរៀបពលស្រេចហើយណា ក្តៅ
ក្នុងទឹកចិត្តគិត ចូលក្នុងបន្ទំស៊ុំជុំជិត គាល់ព្រះបិត្រគ្រង់ចាំព្រឹក ។
កាលនោះព្រះតៃកុមារ ទតយល់សេនាភ័យពន្លឹក ពួនចុះពួនឡើង
សំពួកត្រឹក សន្ទឹកព្រានព្រាំកហ៊ុំយជួល ។ ស្តេចគិតសម្ដែងបុត្ទិ

បេស្តា ឲ្យឃើញអស្ចារ្យឫទ្ធិបារមី កុំឲ្យសេនាមុខមន្ត្រី ទឹកចិត្តសាវ៉ែ
ភ័យអារម្មណ៍ ។ ទើបស្តេចនាំអគ្គស្រស់ពុំងារ ចូលក្នុងសយនាវែន
បន្ទំ នៃបទ្ទំធីតារួមមនោរម្យ ដល់ពេលជាស់វុំស្តេចដាស់ហៅ ។
ក្តីហើយក្រោកឡើងណាតែវបន ខ្ទខ្លួនយកមាន់ឃើងទៅក្រៅ ដល់
ថ្ងៃភ្ញាក់ក្រៃងស្តេចព្រះចៅ ចូលមកត្រូវកើតបែកការ ។ កាលនោះ
ក្សត្រិស្រីឧត្តម កើនចាកបន្ទំបន្ទក្រ្តា ចាប់យកស្បូងកងសង្ហារ
ម្ចុងកន្សែហើយណា ខ្ទង់ត្រៀងត្រប់ ។ ទើបចូលទៅក្នុងបន្ទប់មាន
សោកណាបំមកផ្កាយបមកត ស្តេចខ្ទង់ខ្លួលយកមកដប់ ត្រឡប់
កើតបានជាដីរ ។ ពួកពលទាំងអស់ស្រែងបេស្តា ឃើញពេញ
អស្ចារ្យឫទ្ធិបារមី រីករាយសប្បាយទាំងប្រុសស្រី ថាខេះម្ចាស់ថ្មីលោក
មានបុណ្យ ។ ឯស្តេចមាកឌិកផដាបិតា ឃើញកូនប្រសារព្រះឧម្មិត
សប្បាយព្រះទ័យលែងភ័យគិត ទុកចិត្តមុខជាបានឈ្នះគេ ។ ថ្ងៃ
ពីព្រះចៅចមចក្រ ភ្ញាក់សប្បាស់ស្នើហៅពលរេហ៍ ថាហើយក្រោកឡើងកុំ
គ្នាខ្មែរ ទៅមើលមុខគេតើយ៉ាងណា ។ ពួកពលយោធាសោក
បានស្តាប់ - រៀបកប់ប្រញាប់តាមកដការ ដំរីបរមកនៅត្រៀបត្រា
រង់ចាំកជាស្តេចយាងទៅ ។ មេរៀបបមូលមូលគ្នាស្រេច ចេញ
មួយរំពេចឆាប់ចៅកើ ដល់ទីព្រះលានបន្ទាយក្រៅ ស្តេចឲ្យដាក់នៅ
ចាំស្តាប់ការ ។ ព្រះចៅចូលទៅឯកេងថែវ កាលនោះព្រះកែវកុមារ
ចុះពីប្រាសាទស្នាគរចនា ពួកពលយោធាហែជាជួរ ។ ដល់ហើយ

ស្ដេចភីតេំនាប់គ្នា វែរកកេវីដ័សមគួរ គង់ហើយព្រះកែកើតាំងសួរ កុំបន្ទីង់យូរខេសខ្សា ។ បើស្ត្រីគដូចម្តេចសូមបាទៅ ទាន់ទៅ បុំគ្មានដែលប្រាប់ ព្រះរាជាថ្វីយទូងសង់ភាបា ដីកែយើងណា ម្លៃបុស ។ មួងនេះយើងដាក់សុរ្ាំងែ សារថ្វីយើងឈប់លេងដាក់ មនុស្ស បើគេមិនបានបាយកចុះ ការនោះឱ្យបានដឹងភាប់ៗ ។ កាលហើយ ១ កាលនោះ ព្រះកែវព្រៃយសោកកេខស្លាប់ ព្រះស្ដេចសៀមកោលឱ្យប្រញាប់ ហើយប្រាប់ថាយើងមានមិនខ្វះ ។ ហើយ ស្ដេចព្រះចៅសួរទាំង យើងលេងត្រង់ណាប្រាប់ឱ្យច្បាស់ ពេលយើង ពីនាយមកប្រើនណាស់ កាលស្រុកត្រូវគ្រប់ ។ ព្រះកែវថាយើង ដល់ពេលនេះ ខ្ញុំប្រឹងស្រាប់ក្រោយអ៊ី ដាស់ត្រង់ដែលដាក់ដី មើលទៅគប់ឱ្យងពេលស្ដេច ។ ព្រះចៅថាអើបីដូច្នោះ លេងត្រង់ ហ្នឹងចុះថាឱ្យស្រេច បើមុខដាលេងហើយកុំគប ឱ្យស្ដេចយកមកដល់ ឥឡូវ ។ ព្រះកែវថាស្ដេចវិលវិញចុះ បើងនោះកុំភ័យមុខជាទៅ ស្ដេចមើលរៀបពលឱ្យត្រឹមត្រូវ យើងដល់ឥឡូវមិនយូរទេ ។

មានទៀត ៤ ភាគទៀត